

stille sig deroverfor, kan jo overvejes i Udvalget. Jeg for mit Vedkommende tror, at saaledes som det her er foreslaaet, vil Loven blive til Gavn for den fremtidige Udvikling.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (A. P. Hansen) nævnte adskillige Eksempler paa Rutebilkørsel, som han priste. Jeg finder ogsaa, at den Slags Rutebilkørsel er ganske udmærket, fortrinlig, og jeg mener, at netop gennem disse Eksempler vises det tydeligt, hvorledes Rutebilkørsel kan og bør supplere den Jernbanekørsel, der finder Sted. Det ærede Medlem var inde paa den Betragtning, at Hestekøretøjer kunde slide lige saa meget som Motorkøretøjer. Ja, det er vel ikke det afgørende, om et Køretøj er forspændt med Heste eller trækkes ved en Motor. Men i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte, drejede det sig jo om Sukkerroekørsel i Roedyrkningsperioden, og jeg maa derom sige, at hvad enten Vognene køres af Heste eller trækkes af en Motor, er det tungt belæssede Vogne, som slider meget paa Vejen, og Vogne, fra hvilke der falder meget Affald ned paa Vejen, som derved bliver mindre modstandsdygtig i Regnperioder. De, der kører med Hestevogne, er imidlertid Folk, der i Forvejen gennem Ejendomsskatterne betaler meget til Vejenes Vedligeholdelse, og de skal ikke rammes yderligere herigennem, hvorimod de Motorlastvogne, som kører i den Tid, hvor der er Sukkerroekørsel, ogsaa kører paa andre Tider af Aaret og ved deres Vægt foraarsager særlig stort Slid paa Vejene i den øvrige Del af Aaret, hvorfor de ogsaa maa betale i Forhold dertil.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) betegnede Forslaget som et brugeligt Forhandlingsgrundlag, men var dog betænkelig ved flere Bestemmelser deri, navnlig ved den Bemyndigelse, Ministeren for offentlige Arbejder faar. Dog, forstod jeg, ikke saa meget ved selve dette, at Ministeren faar den omtalte Vetoret, som ved, at Ministeren skulde være medbestemmende ved Fastsættelsen af Takster, Køreplaner o. s. v., saaledes som det ærede Medlem mente det fremgik af § 5. Dette beror imidlertid paa en Misforstaaelse, thi Ministeren har kun Vetoret overfor Ruters Oprettelse, men Tilladelse skal jo gives af de kommunale Myndigheder, og Betingelserne derfor fastsættes af disse. Det fremgaar ogsaa af § 5, at det er de kommunale Myndigheder, der fastsætter Taksterne og Køreplanen. I øvrigt mente det ærede Medlem, at hvis det blev gennemført, vilde det i for høj Grad være Jernbanemandens Synspunkt, der kom i

Betragtning. Men Hensigten er jo dog, at det bliver de kommunale Raad, der kommer til at beskæftige sig med disse Dele.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds syntes, som sagt, at man var gaaet alt for vidt i Retning af at lægge Myndighed i Ministerens og i Nævnets Haand. Jeg maa først gøre den Bemærkning, at det ærede Medlem har i Udvalget, der dog bestod af opimod 30 Medlemmer, været saa godt som ene om denne sin Opfattelse. De øvrige Medlemmer har ment, at de almindelige Hensyn spillede en større Rolle, og at derfor den offentlige Kørsel maatte ind under et vist Tilsyn og under et Kontrolsystem som det, her er foreslaaet. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at man gennem disse Forslag vilde bekæmpe det nye Trafikmiddel, Rutebilerne. Den Opfattelse har i alt Fald, saa vidt jeg har forstaaet, Rutebilejerne ikke. Fra det Møde, som det ærede Medlem nævnte var blevet afholdt i Aalborg i Søndags, har jeg i alt Fald faaet Referater, der hævder, at modsatte Anskuelser har gjort sig gældende. Det er for mig refereret, at de paagældende netop nu maatte ønske at komme ind under trygge Forhold, saa at de ikke kunde vente at blive opsagt fra deres Rutekørsel, som det ofte sker nu, ej heller kunde vente til enhver Tid at faa en ny Konkurrent. Jeg mener derfor, at det ærede Medlem er gaaet for vidt i sin Kritik, og naar han mente, at Banerne kunde arrangere sig paa samme Maade som Rutebilerne — jeg forstod ogsaa som Lastrutebilerne — ja saa tror jeg, at det ærede Medlem svæver i en ret stor Vildfarelse. Thi Banerne har betydelige Massetransporter, der kræver særlige Anlæg og derfor maa drives paa en noget anden Maade, og hvis Rutebilerne skulde udføre det samme Transportarbejde som Banerne, maatte de have betydelig større Anlæg. Men saaledes er Forholdet ikke, thi Befordring af alt, hvad der hedder Massegoods, søger Rutebilerne i saa høj Grad som overhovedet muligt at befri sig for; deres Opgave er jo navnlig Personkørsel og Stykgodskørsel, og derfor kan de ordne sig under mindre komplicerede Forhold end Banerne.

Det ærede Medlem udtalte fremdeles, at Reglerne for Kaperkørsel maatte betragtes som unødvendige. Efter hvad jeg har forstaaet, betragtes Kaperkørsel nu i Virkeligheden som hørende under Rutekørsel, og rundt omkring i Byerne har man inddraget den derunder, fordi det maatte anses for en Nødvendighed. Med Hensyn til Fragtmandskørselen mente det ærede Med-